



ת"פ 51159/02/15 - מדינת ישראל נגד אדם ניס

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 51159-02-15 מדינת ישראל נ' ניס(עציר)

בפני כב' השופט דניאל פיש

מאשימה

מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז חיפה -פלילי ע"י
ב"כ עו"ד גב' רינת לוי

נגד

נאשם

אדם ניס ע"י ב"כ עו"ד לירן אוהיון

גזר דין

1. הנאשם הודה בביצוע עבירות של סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה לפי סעיף 332(3) לחוק העונשין, מעשה פזיזות ורשלנות לפי סעיף 338(4)(1) לחוק ופניית פרסה אסורה לפי תקנה 44(א) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961 וסעיפים 62 ו-68 לפקודת התעבורה, נוסח חדש, תשכ"א-1961. על פי האמור בכתב האישום, בתאריך 15.2.15 קרוב לחצות, נהג הנאשם ברכב בכביש 4 מכיוון דרום לצפון ללא לוחית רישוי בקדמת הרכב. כאשר הגיע סמוך לצומת קיבוץ עברון, סימנו לו שוטרים לעצור בצד. הוא עשה כן ואז גילו השוטרים כי צבע הרכב אינו תואם את צבע הרכב הרשום ברישיון הרכב. בשל כך, נרשמו לחובת הנאשם 2 דוחו"ת תנועה של ברירת קנס. בתגובה הוא קרע את הדוחו"ת, שב לרכב והמשיך בנסיעה לכיוון צפון עד שהגיע לצומת אושישקין, שם ביצע פניית פרסה שמאלה במקום אסור ובניגוד לרמזור והמשיך בנסיעה בכביש 4 מכיוון צפון לדרום. כשהגיע חזרה לצומת עברון הוא חצה את הצומת עבר למסלול הנסיעה מדרום לצפון כשהוא נוסע נגד כיוון התנועה למרחק של כ-250 מ' לפחות, בצורה נמהרת ופזיזה. כשעה לאחר מכן, על רקע כעסו על מתן הדוחו"ת, הגיע הנאשם לצומת מזרעה בכביש 4 ונעמד ליד הכניסה לכפר. הוא נטל לבנת בניה אותה מצא בסמוך למקום ושבר אותה לחלקים. לאחר מכן, ידה חלקים ממנה לעבר רכבים שנסעו באותה עת בצומת מכיוון דרום לצפון. חתיכה אחת מהלבנה פגעה ברכב שעבר בצומת וכתוצאה מכך נגרם סדק בשמשה הקדמית. רכב אחר נפגע בדלת הקדמית, רכב נוסף נפגע כאשר נופצה השמשה הקדמית והרכב האחרון נפגע גם הוא ונגרם לו נזק.

טיעוני המדינה לעניין העונש

2. המדינה טענה כי נפגעו ארבע רכבים כתוצאה מהעבירות. הוזכר שהעונש המירבי בגין עבירת סיכון חיי אדם עומד על 20 שנות מאסר ונטען למתחם ענישה הולם בין שנה עד 3 שנות מאסר בפועל בגין האירוע וכן למאסר על תנאי, פסילה ממושכת, פסילה על תנאי, קנס ופיצויים לנפגעים. נטען שהערכים החברתיים שנפגעו הם: סיכון חיי אדם ושלום הציבור ורכושו. נטען שהתנהגותו של הנאשם במהלך האירוע החל ממתן הדוחו"ת החריפה - תחילה, ביצע עבירות תנועה קלות יחסית ולאחר מכן התנהגותו



הפכה לחמורה יותר. דהיינו, הוא הפיק לקח הפוך מזה שהיה אמור ללמוד לאחר מתן הדוחו"ת. נטען שמעשה הפזיזות וגם עבירת סיכון חיי אדם לא בוצעו ברף הנמוך והיה מדובר בסכנה ממשית למשתמשים האחרים בדרך. נטען שרק במזל לא נגרם נזק חמור יותר. נטען שהעובדה שהעבירות בוצעו בשעת לילה מעצימה את המסוכנות. אוזכרה פסיקה ביחס לעבירה החמורה יותר של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה אשר מצדדת לפי הטענה, בעמדת המאשימה ובמתחם העונש שהוצע.

3. באשר לנסיבות הנאשם, צוין שהתבקש רף ענישה בינוני לאור עברו המכביד של הנאשם ובייחוד לאור העובדה שמדובר באדם צעיר אשר חוזר על עבירות וכי למרות גילו הספיק לצבור לא פחות מ-15 הרשעות תעבורה כאשר האחרונה מאירוע זו, הינה החמורה ביותר. מאידך, הוזכר שהנאשם הודה ונטל אחריות ועניין זה הוצג כשיקול לקולא.

4. המדינה ביקשה שלא לאמץ את המלצות התסקיר היות ויש בהן לדעתה, סטייה חמורה ממתחם הענישה ההולם. נטען שבהתחשב בסוג העבירות, אין מקום להמנע ממאסר וכי ניתן לשלב את הנאשם בטיפול, שיקום וגמילה במסגרת בית הסוהר. בנוסף, בעקבות הדברים שנכתבו בתסקיר צוין שניסיון כושל קודם באשר לגמילה אינו מצביע על סיכויי הצלחה ושיקום גבוהים. צוין עוד שהנאשם עצור מיום 15.2.15 ובתקופה זו ישנה חפיפה עם תקופת מאסר של חודשיים מיום 6.5.15 שהנאשם סיים לרצות לאחרונה.

טיעוני ב"כ הנאשם לעניין העונש

5. הסניגור הזכיר שהנאשם הודה בביצוע העבירות. נטען שהנהיגה הפוזת ופניית הפרסה הינן בעלות היבט תעבורתי בעיקר ומדובר בעבירות השונות בתכלית מסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. באשר לכך, נטען שישנם מקרים קשים יותר בהם מתנהלים מרדפים לאורך קילומטרים. הסניגור היפנה לפסיקה אחרת על פיה ניתנו עונשים של מספר חודשים בלבד בגין זריקת אבנים ופגיעה ברכבים. נטען שיש לקחת בחשבון שמדובר בבגיר צעיר ונטען בסופו של דבר שבמקרה של זריקת אבנים מתחם הענישה ההולם נע בין 3 עד 9 חודשי מאסר בפועל והוספת העבירות האחרות לא צריכה להחמיר את הענישה במקרה זה.

6. הוזכר שהנאשם עצור 5 חודשים. הסניגור הזכיר את בעיית ההתמכרות והמלצת שירות המבחן לפיה בלי גמילה קיים סיכון שהנאשם יחזור ויפגע בציבור. נטען שהתקופה בה הוא נמצא כבר במעצר משקפת תקופת מאסר שנמצאת בתוך המתחם שהוצע.

7. הנאשם הביע חרטה על מעשיו וטען שלא יחזור עליהם וביקש שתינתן לו הזדמנות. אביו של הנאשם טען שגם הוא היה מכור לאלכוהול ונמצא בתכנית שיקומית מוצלחת.



8. כהערת אגב יצויין שהסניגור הודה בהגנותו שלא קיים קשר ישיר מוכח בחומר החקירה היכול לקשור את השימוש באלכוהול לביצוע העבירות וטען בפני בית המשפט שהמשפחה והנאשם העלו זאת בפניו.

דין והכרעה

9. לנאשם עבר פלילי הכולל עבירת גניבה (ת/1) וכ-15 עבירות תעבורה שונות (ת/1א). בתיק התעבורה האחרון בו הורשע, הוא נידון לחודשיים מאסר בפועל אשר רוצו בחופף לתקופת המעצר בהליך הנוכחי.

10. בתסקיר פורט כי מדובר בנאשם בן 21, רווק, המתגורר בבית משפחתו בכפר מזרעה ועובד יחד עם אביו בגיזום עצים. הוא נעצר ב- 15.2.15 ומאז שוהה בבית המעצר. הוא סיים 11 שנות לימוד בבית ספר המקצועי ונשר בעקבות התחברות לחברה שולית שאז החל לעבוד עם אביו בחטיבת עצים. בעקבות עבירה קודמת הוא הופנה לשירות המבחן בשנת 2014 אז דיווח על צריכת אלכוהול ובעיית התמכרות לאלכוהול. הוא הופנה על ידי שירות המבחן לעמותת "אפשר" אך לא התמיד בתהליך האבחון ובהמשך אותו הליך, הנאשם הופנה לממונה על עבודות השירות אך המעצר הנוכחי קטע את התהליך.

11. באירוע הנוכחי טען הנאשם בפני שירות המבחן שלא הבין את ההסברים שניתנו לו קודם לכן בנוגע לטיפול בקהילה ולכן לא גילה נכונות לטיפול מסוג זה. כיום, לאחר שאסף מידע מעצורים אחרים ו"עשה חושבים" הוא הביע עניין בשילוב במסגרת טיפולית בתנאי פנימיה.

12. שירות המבחן דיווח שהנאשם לקח אחריות מלאה והביע תחושות חרטה על מעשיו וטען שהיה תחת השפעת אלכוהול שהשפיע על שיקול דעתו. שירות המבחן התרשם כי מדובר באדם צעיר ובלתי בוגר.

13. הנאשם הודה שטעה במעשיו וביקש הזדמנות לתקן את דרכיו.

מדיניות הענישה

14. בע"פ 2432/15 חליל עיסא נ' מדינת ישראל (2.7.2015) צוינו הדברים הבאים: **"בית משפט זה עמד לא פעם על החומרה הרבה הטמונה ביידיי אבנים לעבר מכוניות נוסעות ועל כך שמדובר בתופעה עבריינית מסוכנת אשר ככלל מחייבת הטלת עונשי מאסר ממשיים"**. באותו מקרה נקבע בערכאה הדיונית מתחם ענישה הולם בין 8 עד 24 חודשי מאסר והוטלו 16 חודשי מאסר בפועל.

ראו גם ע"פ 9896/09 פארס משארה נ' מדינת ישראל (3.5.2010) כאשר בגין הטלת אבן גדולה על מכונית אחרת הושתו 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל.



בע"פ 4235/14 ראאד חטיב נ' מדינת ישראל (3.2.2015) הורשע המערער, בין היתר, במעשי פזיזות ורשלנות לפי סעיף 338(א)(1) לחוק בגין עבירות שביצע עת שהיה שיכור והוטלו עליו 36 חודשי מאסר בפועל. באותו מקרה פגע הנאשם במכונית אחרת ולאחר מכן ברח בנהיגה משוטרים.

בע"פ 9792/06 סומוד עאוני חמוד נ' מדינת ישראל (1.4.2007) נדונו 3 מערערים בערכאה הדיונית לעונשים של 20 ו- 18 חודשי מאסר בפועל בגין ביצוע עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בגין אירוע שכלל תקיפה ולאחר מכן זריקת אבן על רכב.

בע"פ 1777/11 פלוני נ' מדינת ישראל (2.6.2011) בגין זריקת אבנים על ג'יפ צבאי על ידי בגיר וקטין, נדון הקטין ל- 6 חודשי מאסר בפועל והבגיר ל- 9 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 6973/06 אסעד הייב נ' מדינת ישראל (12.11.2007) הושלכה אבן לעבר רכב בשעת לילה מאוחרת. לאחר ניהול הוכחות נדון המערער ל- 9 חודשי מאסר.

בע"פ 3828/02 מדינת ישראל נ' עדאל בן סלימאן אבו עייש (18.11.2002) המערער הורשע בשורת עבירות, ביניהן לפי סעיף 332 לחוק העונשין, ונדון ל- 7 חודשי מאסר בפועל. היה מדובר על זריקת אבנים על כלי רכב חולפים והקמת מחסום בכביש מסלעים.

דין והכרעה

15. ראשית, יצוין כי לא מצאתי בעובדות כתב האישום איזכור או רמז לכך כי העבירות בוצעו על רקע צריכת אלכוהול. מכאן, אין מקום על פני הדברים להוסיף עניין זה לשיקולים שיש לשקול במסגרת הטלת העונש. כאשר צדדים מגיעים להסדר טיעון אין פסול בהוספת עובדות נוספות להסדר על גבי אלו שפורטו בכתב האישום ואולם הדבר חייב להעשות במשותף ובאופן מוסכם. אחרת, נוצר פתח בלתי רצוי להעלאת טענות עובדתיות נוספות, תופעה שלא תתרום לסיום מסודר ונכון של ההליכים. עוד אוסיף, כי בעניינו של הנאשם כאן אין מקום להעדיף גמילה על פני ענישה כאשר הוא לא ניצל הזדמנות קודמת שניתנה לו ולא שוכנעתי כי אין מדובר בניסיון מצידו להמנע מתקופת מאסר. מכל מקום אין מניעה שלא ישתלב בהליך גמילה במסגרת תקופת מאסרו.

16. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו הם שלום הציבור ובטחונו ושמירה על רכושו. הפסיקה שהובאה לעיל הדגישה את הסיכון הרב שיש בעבירות מן הסוג שבוצעו על ידי הנאשם.

17. במקרה זה הנאשם נושא לאחריות בלעדית לעבירות. לא היתה מניעה שיחדל ממעשיו בכל זמן ביצוע שרשרת העבירות. תחת זאת, התנהגותו הלכה והסלימה.

18. מתחם הענישה ההולם נמצא בין 8-24 חודשים בהתחשב במכלול העבירות.



19. לטובת הנאשם עומדים גילו הצעיר והעובדה כי הודה בהזדמנות הראשונה ולקח אחריות על מעשיו.

20. מכל האמור הנני מטיל על הנאשם עונשים כדלקמן:

1. 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת מעצרו מיום 15.2.15 ועד ליום מתן גזר הדין. עם זאת יובהר שאין לנכות את התקופה בה היה אסיר בתיק פל"א 8515-10-12 מיום 6.5.15 עד ליום 6.8.15
2. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם עובר עבירות אלימות מסוג פשע.
3. פיצוי בסך 5,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים-בעלי הרכב שנפגע (בעל הרכב הונדה סיביק מ.ר. 5543331; בעל הרכב מזדה 6 מ.ר. 5256758; בעל המשאית מסוג עיווקו מ.ר. 1120463; בעל הרכב מיצובישי ספייס סטאר מ.ר. 4104731) לתשלום עד ליום 31.12.15.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, ד' אלול תשע"ה, 19 אוגוסט
2015, בנוכחות הצדדים.
דניאל פיש , שופט